

Mèxic, D.F. 11 de gener del 1954

Estimat fill: vaig rebre la teva carta explicant-me els motius que t'havien impulsat a deixar la carrera. Ja vaig dir a l'avi que les teves raons em semblaven considerables i que jo trobava bé que haguessis pres la resolució de dedicar-te a una activitat de fruits més immediats i més segurs. En efecte, només val la pena d'acceptar els sacrificis que imposa una vocació quan aquesta no ofereix el més petit dubte, ni presenta esculls massa difícils de salvar. Les consideracions que em fas respecte als resultats remuneratius de la majoria de carreres universitàries, crec que són aplicables a tot el món i és ben cert que, gairebé sempre, el comerç suposa una major seguretat i uns guanys més segurs sense haver d'afrontar responsabilitats tan grans. Trobo, doncs, que cal felicitar-te per la teva decisió.

Si com jo crec, inclinació per tens a la poesia, segueix-la cultivant al marge del teu treball quotidià, ja que això et farà sentir una més gran plenitud en la teva vida. Et dic això per ~~la meua~~ experiència, perquè la meua vocació literària ha representat sempre per a mi un estímul extraordinari. A més, continuaràs alguna cosa que es va convertint en una tradició familiar: primer l'avi, després jo i, si Déu vol, seguiràs tu estimant i cultivant les lletres.

Jo no acceptaria la teva decisió de renunciar a una ~~destinar una~~ part del

premi que et corresponia a tu, si no fos pel teu gest magnífic de destinar-la a obsequi dels teus germans de Mèxic. Això em plau tant, que en nom d'ells i en el meu te'n dono les gràcies. Ja et diré el destí que donarem a aquestes 1.000 pessetes...

Em fa ^{il·lusió} ~~gratia~~ que t'hagis comprat una màquina de retratar, Jo hauria fet el mateix... Es veu que en vocacions i en aficions ens assemblem molt. Ja saps que des de molt petit, la fotografia ha estat una de les meves dèries, i ho segueix éssent. Tant ~~xxx~~ m'hi he aficionat, que he arribat a convertir-la en un complement per a guanyar-me la vida, i tinc un laboratori molt ben equipat en el meu taller de dibuix. Espero que ara sí que em podras trametre fotos, perquè sí, com m'imagino, la "Regula" és de 36 exposicions, en podràs fer moltes. Si et plau i en tens ocasió, ^{un'degradarià} ~~enplacardes~~ que m'enviessis alguna còpia de la casa dels avis, (Balmes xamfrà Provença,) amb les botigues a banda i banda de la porta d'entrada. Una senyora coneguda nostra, m'explicava fa poc que l'adroguer del costat segueix éssent el ~~xxxxxxx~~ senyor "Francisco". ¿El bar és igual que el del meu record? ¿o bé ja no existeix?

Parla'm de les característiques tècniques de la "Regula", quin objectiu té, amb quin obturador va equipada, etc.

L'avi va anunciar-me que rebria una felicitació de Nadal teva i una altra d'ell, però encara no m'han arribat, segurament perquè les vāreu trametre per correu ordinari.

Bé, Joan, no t'oblidis d'escriure'm i perdona'm que jo hagi tardat tant en fer-ho. Ja saps que els finals d'any són, per la meva feina, molt atrafegats. Rep una abraçada amb tot l'amor del teu pare

Pere

M'afalaga molt el concepte que tens dels meus contes.
 Cincò m'estimularà a fer-ne de millors.